

Gliwice, 17.06.2015 r.

Laboratorium

Programowania Komputerów

Temat:

Rozwiązanie problemu komiwojażera przy użyciu algorytmu genetycznego

Autor: Alicja Lachman

Informatyka, semestr 2, grupa 1

Prowadzący: dr inż. Adam Gudyś

1. Temat

Rozwiązanie problemu komiwojażera polega na znalezieniu minimalnego cyklu Hamiltona w pełnym grafie ważonym, czyli innymi słowy znalezieniu najkrótszej trasy przebiegającej dokładnie jeden raz przez każde z zadanych miast. Problem ten jest NP-trudny. Przyjęto, że rozważany graf jest symetryczny, tj. odległość z miasta A do miasta B jest taka sama jak z miasta B do miasta A.

Jedną ze znanych metod rozwiązywania problemu komiwojażera jest użycie algorytmu genetycznego. Uzyskane w ten sposób rozwiązanie jest rozwiązaniem heurystycznym, tj. niekoniecznie najbardziej optymalnym, ale znajdującym się dość blisko optimum.

2. Analiza, projektowanie

2.1 Algorytmy, struktury danych, ograniczenia specyfikacji

Do przechowywania danych w programie wykorzystano tablice dynamiczne. Ich rozmiar określany jest na podstawie danych wczytanych z pliku wejściowego.

Do znalezienia rozwiązania problemu wykorzystano, zgodnie z wymogami zadania, algorytm genetyczny, który zostanie szerzej opisany w podpunkcie 2.2

2.2. Analiza problemu, podstawy teoretyczne

Algorytm genetyczny wzorowany jest na darwinowskiej teorii ewolucji, a stosowana w nim terminologia została zapożyczona z biologii. Zatem, rozwiązania danego problemu, w tym przypadku kolejność odwiedzanych miast, reprezentowane są przez populację osobników. Każdy osobnik posiada chromosom – określający kolejność odwiedzanych miast – oraz tworzące go geny – poszczególne miasta. W procesie reprodukcji powstają nowe osobniki (rozwiązania), które dziedziczą cechy swoich rodziców. Jak w przyrodzie, największe szanse na reprodukcję mają najlepsze osobniki.

Etapy przebiegu algorytmu genetycznego:

- **generowanie populacji początkowej**
Generacja populacji początkowej polega na wylosowaniu określonej ilości rozwiązań. Ilość rodziców zdefiniowana jest w pliku wejściowym i równa się wielkości populacji.
- **dobór sposobu kodowania**
W programie wykorzystano reprezentację ścieżkową, która w najbardziej naturalny sposób oddaje problem komiwojażera. W reprezentacji tej trasa 2-4-3-1 (gdzie liczby oznaczają numer odwiedzanego miasta) zapisywana jest w postaci chromosomu [2 4 3 1].

- **ocena jakości uzyskanych osobników**

Ocenę uzyskanych osobników wylicza się na podstawie symetrycznej macierzy odległości pomiędzy miastami, która jest dostarczana w pliku wejściowym.

- **krzyżowanie**

W programie wykorzystano operator krzyżowania z porządkowaniem, zwany OX. W operatorze tym potomek powstaje przez wybranie podtrasy od jednego rodzica i pozostawienie wzajemnego uporządkowania miast z drugiego rodzica. W krzyżowaniu OX korzysta się z faktu, że w reprezentacji ścieżkowej istotna jest uporządkowanie miast, a nie ich pozycja. Do krzyżowania zostają wybrane osobniki z lepszej połowy, oprócz osobnika najlepszego w danym pokoleniu, który jest przepisywany bez zmian do pokolenia następnego.

- **mutacja**

Aby zapobiec utknięciu w lokalnym minimum rozwiązań, zastosowano proces mutacji. Każdy chromosom, oprócz rozwiązania dotąd najlepszego, które ma pozostać niezmienione, ma 50% szans na wystąpienie mutacji. Mutacja polega na zamienieniu miejscami dwóch losowo wybranych genów.

- **warunek zatrzymania**

Warunkiem zatrzymania działania algorytmu genetycznego jest wygenerowanie określonej liczby pokoleń, która określana jest w pliku wejściowym.

3. Specyfikacja zewnętrzna

3.1. Obsługa programu

Przed uruchomieniem programu należy podać jako argumenty polecenia ścieżki do dwóch plików: pliku wejściowego, w którym znajdują się dane opisane szczegółowo w podpunkcie 3.2 oraz pliku wyjściowego, do którego zapisane zostaną wyniki pracy algorytmu.

W przypadku niewprowadzenia odpowiedniej ilości argumentów lub błędnych argumentów, użytkownik zostanie o tym poinformowany odpowiednim komunikatem oraz nastąpi zakończenie pracy programu. Po poprawnym wczytaniu danych z plików, następuje rozpoczęcie pracy algorytmu. W co tysięcznym pokoleniu wyświetlany jest najlepszy rezultat z danego pokolenia. Po zakończeniu pracy algorytmu na ekranie wyświetlone zostaje najlepsze rozwiązanie wraz z odpowiadającym mu „chromosomem”, czyli kolejnością odwiedzenia miast.

3.2 Format danych wejściowych

Jako pierwszy argument polecenia należy podać ścieżkę do pliku tekstowego o następującym formacie:

liczba miast w rozważanym problemie
ilość osobników w populacji
liczba pokoleń
symetryczna macierz odległości pomiędzy miastami

Każda informacja powinna znajdować się w osobnym wierszu pliku. W przypadku macierzy odległości dopuszczalne są dodatnie liczby zmiennoprzecinkowe, w pozostałych przypadkach program oczekuje dodatnich liczb całkowitych. Na końcu wiersza nie powinny występować żadne znaki białe poza przejściem do nowej linii. W przypadku macierzy odległości, kolejne wartości mogą być od siebie oddzielone spacją lub tabulacją.

3.3 Komunikaty

W przypadku podania błędnej ilości argumentów polecenia, wyświetlony zostanie komunikat:
Bledna ilosc parametrow!
Nacisnij dowolny klawisz, aby zakonczyc

Jeśli podany jako argument polecenia plik wejściowy nie istnieje, wyświetlony zostanie napis:
Blad otwarcia pliku!
Nacisnij dowolny klawisz, aby zakonczyc

Jeśli plik wejściowy nie jest odpowiednio sformatowany, użytkownik zostanie poinformowany przez:
Nieprawidlowy format pliku!
Nacisnij dowolny klawisz aby zakonczyc

4. Specyfikacja wewnętrzna

4.1. Zmienne

We wszystkich funkcjach zmienne sterujące pętli oraz zmienne przechowujące pomocnicze wartości losowe nazwane są pojedynczymi literami alfabetu.

Najważniejsze zmienne funkcji main:

*plikIN, *plikOUT	Wskaźniki na strukturę FILE, wskazują odpowiednio na plik wejściowy oraz wyjściowy
liczbaMiast	Zmienna typu int, odczytywana z pliku wejściowego, określa ilość miast w rozważanym problemie komiwojażera
populacja	Zmienna typu int, odczytywana z pliku wejściowego, określa ilość osobników w populacji
iloscPokolen	Zmienna typu int, odczytywana z pliku wejściowego, określa ilość pokoleń, dla których należy zastosować algorytm genetyczny
**rodzice	Wskaźnik na tablicę wskaźników na int, zawiera zbiór pierwotnych rozwiązań problemu, tzw. rodziców
**pokolenie	Wskaźnik na tablicę wskaźników na int, zawiera kolejne rozwiązania problemu
**macierzOdleglosci	Wskaźnik na tablicę wskaźników na float, zawiera odległości pomiędzy poszczególnymi miastami
dystans	Zmienna typu float, przechowuje wyliczoną dla danego rozwiązania odległość pomiędzy miastami

4.2 Funkcje

<code>int losowanie(int zakres)</code>	Funkcja zwracająca losową liczbę całkowitą z zakresu $<0; \text{zakres}-1>$
<code>int sprawdzPowtorzenia(int *chromosom, int iloscLiczb, int liczba)</code>	Funkcja sprawdzająca, czy do chromosomu nie wylosowano powtarzającego się genu (numera miasta)
<code>int *losuj(int ilosc)</code>	Funkcja zwracająca wskaźnik na tablicę wylosowanych rozwiązań, przy czym liczby (kolejność odwiedzanych miast) nie mogą się powtarzać. Funkcja ta wykorzystywana jest do generowania rodziców.
<code>void generujRodzicow(int **rodzice, int iloscMiast, int iloscRodzicow)</code>	Funkcja generująca pierwsze pokolenie rozwiązań - rodziców
<code>float obliczKoszt(int iloscMiast, int *chromosom, float **macierzOdleglosci)</code>	Funkcja obliczająca koszt podróży pomiędzy poszczególnymi miastami, zgodnie z kolejnością zawartą w chromosomie
<code>void sortowanie(int **rozwiązania, int liczbaMiast, int populacja, float **macierzOdleglosci)</code>	Funkcja sortująca rosnąco rozwiązania (chromosomy) według ich kosztów. Zastosowano algorytm sortowania przez wybór.
<code>void rozmnażanie(int **rodzice, int **pokolenie, int iloscRodzicow, int rozmiarGenu)</code>	Funkcja rozmnażania, działająca na podstawie algorytmu krzyżowania z porządkowaniem
<code>void mutacja(int **pokolenie, int dlugoscGenu, int populacja)</code>	Funkcja dokonująca mutacji, tj. zamiany losowych genów w chromosomie. Mutacja następuje z prawdopodobieństwem 50%.
<code>void przepisuj(int **A, int **B, int iloscWierszy, int iloscKolumn)</code>	Funkcja przepisująca dane z dwuwymiarowej tablicy A do dwuwymiarowej tablicy B

5. Testowanie

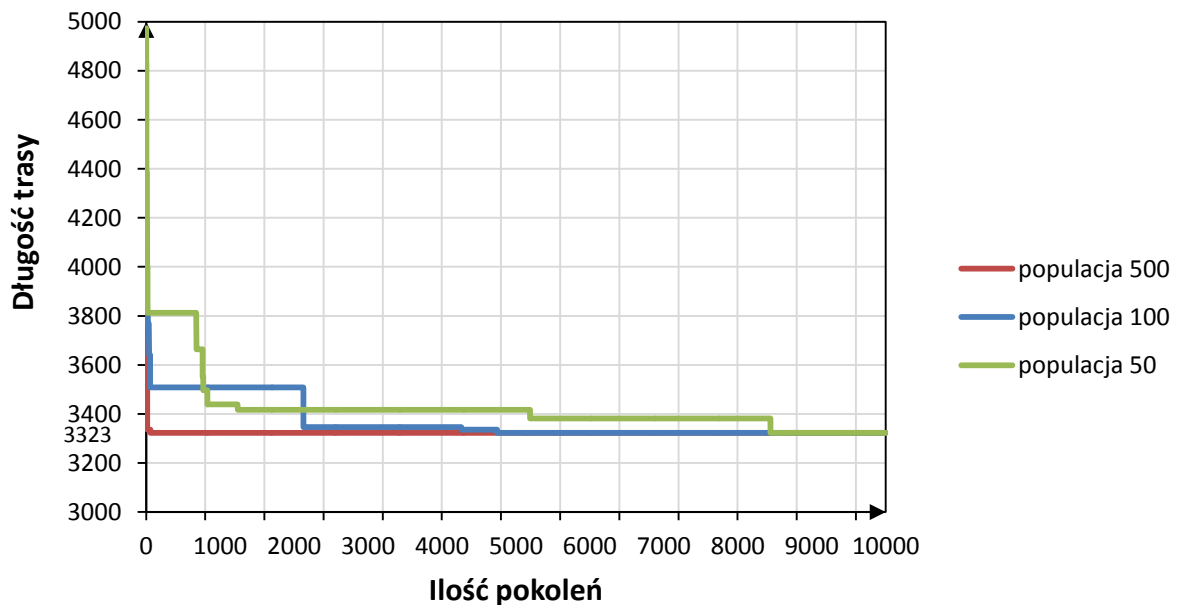
Testowanie zostało przeprowadzone dla kilku problemów o znanych rozwiązaniach, zaczerpniętych ze strony <http://comopt.ifi.uni-heidelberg.de/software/TSPLIB95/>. W każdym przypadku, tj. dla 14, 17 i 29 miast, program znajdował rozwiązanie optymalne lub bliskie optymalnemu. Zależało to od zadanych przez użytkownika parametrów, tj. ilości osobników w populacji a także ilości pokoleń. Poniżej przedstawiono wykres obrazujący wyniki pracy programu szukającego rozwiązania dla 14 miast, 10 000 pokoleń oraz zmiennej liczby osobników w populacji. Rozwiązanie optymalne jest znane i wynosi 3323.

Dla 50 osobników w populacji, rozwiązanie optymalne zostało znalezione w 8444 pokoleniu.

Dla 100 osobników w populacji, rozwiązanie optymalne znalezione zostało w 4748 pokoleniu.

Dla 500 osobników w populacji, rozwiązanie optymalne zostało znalezione w 60 pokoleniu.

Wykresy zależności uzyskanej długości trasy od ilości badanych pokoleń

6. Wnioski

Algorytm genetyczny okazał się doskonałym algorytmem do rozwiązywania problemu komiwojażera. Znalezienia rozwiązania optymalnego zależy od liczby miast w problemie, zadanej ilości osobników w populacji oraz ilości badanych pokoleń. Ze względu na duże znaczenie losowości w przeprowadzanych działaniach (np. rozmnażanie, mutacje), nie zawsze udaje się uzyskać dokładnie rozwiązanie optymalne, a jedynie rozwiązanie zbliżone do optimum. Zwiększenie liczby osobników w populacji oraz ilości badanych pokoleń pozwala na zminimalizowanie występowania takich sytuacji.

7. Bibliografia

1. Michalewicz Zbigniew, *Algorytmy genetyczne + struktury genetyczne = programy ewolucyjne*, Warszawa, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, 2003, ISBN 83-204-2881-5
2. Debudaj-Grabysz A., Deorowicz S., Widuch J., *Algorytmy i struktury danych. Wybór zaawansowanych metod*, Gliwice, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, 2012, ISBN 978-83-7335-938-3
3. Sivanandam S.N., Deepa S.N., *Introduction to Genetic Algorithms*, Springer, 2008, ISBN 978-3-540-73189-4, [dostęp przez Google Books 25.05.2015 r.]
4. <http://comopt.ifi.uni-heidelberg.de/software/TSPLIB95/> [dostęp: 23.05.2015 r.]